దాగని నేరం

టెంపోరావ్

పెళ్ళి వైభవంగా జరిగింది. మావయ్య యింట్లో సాగర్ మూడు రోజులు సుఖంగా గడిపాడు.

తర్వాత సాగర్ తన భార్యతో హనీమూన్‌కి కాశ్మీర్ వెళ్ళాడు. కాశ్మీర్ వరకూ వెళ్ళడం అతడికి యిష్టంలేదు. కాని మావయ్య మరీ మరీ కోరడం వలన వెళ్ళక తప్పలేదు.

"సాగర్, రమ నా ఒక్కగా నొక్క కూతురు. నా ఆస్తంతా ఆమెకే వస్తుంది. మీ కాశ్మీర్ ట్రిప్‌కు పదివేలు నేను కేటాయించి వుంచాను. నువ్వు తప్పక ఆమెతో కాశ్మీర్ వెళ్ళాలి" అన్నాడు మావయ్య వెంకట్రామయ్య.

కాశ్మీర్ వెళ్ళి సాగర్ పదిహేనురోజుల్లో తిరిగి వచ్చాడు.

"మేం మీతో వచ్చి కొత్త కాపురం పెట్టిస్తాం" అన్నాడు వెంకట్రామయ్య.

"చాలా సంతోషం" అన్నాడు సాగర్.

వెంకట్రామయ్య హైకోర్టు జడ్జిగా పనిచేసి రిటైరయ్యాడు. చాలాకాలంపాటు అతడికి పిల్లలులేరు. అతడి వయస్సు నలభైఐదు దాటాక రమ పుట్టింది. దైవం తన వంశాన్ని నిలబెట్టినందుకు ఆతడు చాలా సంతోషించాడు. అల్లారుముద్దుగా పెరిగింది రమ.

రమ గాఢంగా సాగర్‌ని ప్రేమించింది. అతడు మద్రాసులో చెట్టినాడు సిమెంట్ కంపెనీలో యింజనీరుగా పనిచేస్తున్నట్లు ఆమెతో చెప్పాడు. కంపెనీ పనిమీద విజయవాడ వచ్చినపుడు ఆమె అతడిని కల్సుకుంది. వాళ్ళ పరిచయం ప్రేమగా మారింది. ఆమెకోసం అతడు తరచు విజయవాడ వస్తూండేవాడు. ఒకనాడు ఆమె తన ప్రేమను గురించి తండ్రితో చెప్పింది.

"అమ్మాయి, అతడికి జీతం ఎంత?" తండ్రి ప్రశ్నించాడు.

"వెయ్యి ఐదువందలు వస్తుందట" అందామె.

"ఆ డబ్బుతో మద్రాసులో సుఖంగా జీవించడం సాధ్యంకాదమ్మా" అన్నాడు తండ్రి.

"మీరున్నారుగా!" అందామె.

"వున్నానమ్మా."

"నాకు బెంగెందుకు? అతడి జీతం చాలకపోతే మీరు డబ్బు పంపొచ్చు" అందామె.

ఆమె అలా అన్నాక అతడు మరే ప్రశ్నలూ వెయ్యలేదు.

ఒక ఆదివారం వెంకట్రామయ్య తన యింట్లో సాగర్‌ని కల్సుకున్నాడు.

సాగర్‌ని చూడగానే అతడిని తన కూతురు యెందు

కంతగా ప్రేమించిందో అతడికి అర్థమైంది. సాగర్ పచ్చగా, పొడుగ్గా వున్నాడు. చక్కటి దుస్తులు ధరించాడు. ఏ కోటీశ్వరుని కొడుకులాగో చూసేవాళ్ళకు కనిపిస్తున్నాడు.

"సాగర్, మీ పెళ్ళికి నేను ఒప్పుకుంటున్నాను. మీ పెద్దలతో మాట్లాడాలిగా?"

సాగర్ తీయగా నవ్వాడు.

"మాట్లాడవలసిన అవసరం లేదు, సార్."

వెంకట్రామయ్య అతడివంక ప్రశ్నార్థకంగా చూశాడు.

"నా తలిదండ్రులు చనిపోయారు. ఒక అక్కయ్య మాత్రం వుంది అమృతసర్‌లో. కీళ్ళ నొప్పితో ఆమె మంచంబట్టింది. ఆమె పెళ్ళికి రాలేదు" అన్నాడు సాగర్.

వెంకట్రామయ్య లోలోపల సంతోషించాడు. తన కూతురు సుఖంగా బ్రతకొచ్చు! అత్తమామల బాధలు ఆమెకుండవు.

"వెంటనే మీ పెళ్ళికి ముహూర్తం పెట్టిస్తాను" అన్నాడతను.

అతడివైపు సాగర్ సూటిగా చూశాడు.

"ఇటుపైన నా పెద్దలు మీరూ, మీ భార్యా" అన్నాడతను వుద్రేకంతో.

"మాకు మాత్రం మరెవరున్నారు. నువ్వూ, రమ తప్ప!" అన్నాడు వెంకట్రామయ్య.

ఆనాటి రాత్రి వెంకట్రామయ్య సుఖంగా నిద్ర పోయాడు. తన కూతురికి యెంతో మంచివాడైన భర్త దొరికినందుకు అతడు సంతోషించాడు.

"కమలా, సాగర్ బుద్ధిమంతుడే. అతడితో మన పిల్ల సుఖంగా జీవిస్తుంది" అన్నాడతను తన భార్యతో.

"రమ అదృష్టవంతురాలండీ. అందుకే దైవం దానికి సాగర్ ని చూపించాడు" అంది కమల.

"రేపు వాళ్ళతో మనం మద్రాసు వెళ్దాం. అక్కడ కొంతకాలం వుండి, వాళ్ళు స్థిరపడ్డాక తిరిగివద్దాం" అన్నాడతను.

"అలాగే వెళ్దాం. మరో విషయం. సాగర్ కి కారు లేదుట. ఒక కారు కొనియిస్తే బాగుంటుంది" అందామె.

"మద్రాసు వెళ్ళాక కొని యిద్దాంలే" అన్నాడు వెంకట్రామయ్య.

అటుపైన ఆ దంపతులు యే చీకూ చింతా లేకుండా నిద్రపోయారు.

ఆరింటికి లేచి వెంకట్రామయ్య హాల్లోకి వెళ్ళి సోఫాలో కూర్చున్నాడు. సాగర్, రమ హుషారుగా లోపల కొచ్చారు.

"ఇంత పొద్దుటే ఎక్కడికెళ్ళారమ్మా?" అడిగాడు వెంకట్రామయ్య.

సాగర్ నవ్వుతూ అతడివైపు చూశాడు.

"జాగింగ్ కి వెళ్ళాం. ప్రతిరోజూ జాగింగ్ చేయడం నాకలవాటు" అన్నాడు సాగర్.

"గుడ్, కీపిటప్!" అన్నాడు మామయ్య తృప్తికరంగా.

2

అందరూ మద్రాసు చేరుకున్నారు. నాలుగో అంతస్థులో సాగర్ తీసుకున్న ఫ్లాట్ చక్కగా వుంది.

రెండు పడగ్గదులు, పెద్ద హాలు, వంట గది, రెండు

బాత్ రూమ్స్, వెనకా, ముందూ బాల్కనీలు వున్నాయి.

ముందు బాల్కనీలో నుంచుని చూస్తుంటే అద్భుతంగా వుంటుంది. ఎదురుగా వున్న రోడ్డుమ్మట బస్సులూ కార్లూ దూసుకుపోతూ వుంటాయి. రామ్ అపార్టుమెంట్స్ భవనంలో 80 ఫ్లాట్లు వున్నాయి.

భవనంముందు ఖాళీస్థలం వుంది. కార్లు అక్కడ ఆపుకోవచ్చు.

వారం రోజులపాటు వాళ్ళందరూ చాలా బిజీగా వున్నారు. వెంకట్రామయ్య తన అల్లుడికోసం కొన్న కొత్త అంబాసిడర్ కారులో వాళ్ళు మహాబలిపురం వెళ్ళారు. పాండిచ్చేరి వెళ్ళి అక్కడ రెండురోజులు వుండి వచ్చారు. సాగర్ కారును నడిపేవాడు.

ఒకనాటి రాత్రి నల్గురూ భోజనాలు చేస్తున్నారు.

“సాగర్, రేపు మేం విజయవాడకు వెళ్ళిపోవాలి” అన్నాడు వెంకట్రామయ్య.

“మీ ఇద్దరికీ అక్కడ ఏం తోస్తుంది? మాతోనే యిక్కడ వుండిపోండి” అన్నాడు సాగర్.

“ఆ మాట అన్నందుకు చాలా సంతోషం సాగర్. మిమ్మల్ని విడిచి వెళ్ళాలని నాకూ లేదు. కాని అక్కడ పెద్ద మేడవుంది. నౌఖర్లకు అంతా వదిలేసి యిక్కడకు వచ్చేశాం.”

“అదంతా అమ్మేసి యిక్కడకు వచ్చేయండి” అంది రమ.

ప్రేమతో అతడు కూతురివంక చూశాడు.

“అలాగే చేస్తానమ్మా. రెండు మూడేళ్ళ తర్వాత వచ్చి మీతోనే వుంటాం” అన్నాడు తండ్రి.

మర్నాడు పొద్దుటే వాళ్ళను కోరమండల్ ఎక్స్

ప్రెస్‌లో యెక్కించి సాగర్, రమా యింటికి చేరు కున్నారు.

"వచ్చే సోమవారంనుంచి నేను ఆఫీసుకు వెళ్ళాలి" అన్నాడు సాగర్.

"నే నొక్కర్తినీ యింట్లో వుండాలి" అంది రమ గాభరాగా.

"ఇరుగు పొరుగు ఫ్లాట్స్‌లో మన స్నేహితులు వున్నారుగా!" అన్నాడు సాగర్.

"నాకింకా ఎవరితోటీ స్నేహం కాలేదు" అందామె.

"స్నేహం చేసుకుంటే నీకు ఒంటరిగా వుండవలసిన అవసరం వుండదు" అన్నాడతను.

సోమవారం తొమ్మిదింటికల్లా అతడు వెళ్ళిపోయాడు.

"భోజనం యెక్కడ చేస్తారు?" అడిగిందామె.

"మా ఫ్యాక్టరీలో మంచి కాంటీన్ వుంది. యాభై పైసలకు అక్కడ చక్కటి భోజనంయిస్తారు. ఫ్యాక్టరీలో పనిచేసేవాళ్ళందరూ అక్కడే తింటారు" అన్నాడతను.

చీకటిపడ్డాక అతడు తిరిగి వచ్చాడు. ఏడుస్తూ ఆమె అతడికి యెదురైంది.

"రమా! ఏమైంది?"

ఆమె కళ్ళు తుడుచుకుంది.

"ఏమీ కాలేదు. ఇంతవరకూ తలుపు మూసుకొని ఒంటరిగా వున్నాను. మిమ్మల్ని చూడగానే కళ్ళమ్మట నీళ్ళు వచ్చాయి" అందామె.

"అలా పోదాం పద. బీచ్‌లో తిరిగితే హాయిగా వుంటుంది."

"మీరు కాఫీ తాగాక వెళ్దాం" అందామె.

సాగర్ మొహం కడుక్కొని కాఫీ తాగాడు.

మెల్లిగా పడగ్గదిలోకి వెళ్ళాడు.

రమ చీర ధరిస్తోంది. అతడి వంక ఆమె సిగ్గుతో చూసింది.

"కాస్సేపు హాల్లో వుండలేరూ?" అందామె కొంటెగా.

"హాల్లో వుంటే యీ దృశ్యం కనిపించదుగా!" అన్నాడతను నవ్వుతూ.

అతడామె దగ్గరగా వెళ్ళాడు. ఆమె కళ్ళలోకి క్షణకాలం చూస్తూ వుండిపోయాడు.

రమా వయస్సు 22 వుంటుంది. నల్లగా వున్నా చురుకైన పిల్ల. కళ్ళు పెద్దవి. చేతుల్తో ఆమెను చుట్టేశాడతను.

"ఇస్త్రీ చేసిన చీర నలిగిపోతుంది!" అందామె.

"మరో చీర కట్టుకోవచ్చులే" అని అతడామెను బలంగా పెదిమలమీద ముద్దెట్టుకున్నాడు.

"ఇదంతా తర్వాత చేయొచ్చుగా!" అందామె.

"తర్వాత మళ్ళీ చేద్దాం" అని అతడు తన దుస్తులు మార్చుకోసాగాడు.

ముందు తలుపుకు తాళం వేసి యిద్దరూ కిందకు దిగారు. ఆమె ముందు సీటుమీద కూర్చుని తలుపు మూసింది. అతడు కారును పోనిచ్చాడు.

3

భార్య తెచ్చియిచ్చిన టెలిగ్రామ్ ను చదివి వెంకట్రామయ్య సోఫాలో వాలిపోయాడు.

"ఏమిటండీ?" అడిగింది కమల.

అతడు జవాబివ్వలేదు. కళ్ళమ్మట నీళ్ళు కారుతున్నాయి. భర్తను చూసి ఆమె యేడ్వసాగింది.

"ఏమైందో చెప్పండి?" అర్చిందామె.

"రమకి యాక్సిడెంట్ అయిందట. వెంటనే రమ్మని సాగర్ టెలిగ్రాం యిచ్చాడు."

"ఇలా ఏడుస్తూ కూర్చుంటే ఏం లాభం? వెళ్ళి టికెట్లు బుక్ చెయ్యమనండి" ఆమె సలహా యిచ్చింది.

వెంకట్రామయ్య తన సెక్రటరీని పిల్చాడు. రామూ పరుగెత్తుకొచ్చాడు.

"మద్రాసుకు రెండు టికెట్లు బుక్ చేయి, ఇవాళ మెయిల్ కి."

"అలాగే సార్" అని రామూ వెళ్ళిపోయాడు.

వెంకట్రామయ్య, భార్య మెయిలెక్కి మద్రాసుకు వెళ్ళారు. నాలుగో అంతస్థులో వున్న ఫ్లాట్ కు చేరుకున్నారు. తలుపు తెర్చాడు సాగర్. అమాంతంగా మామని కౌగలించుకున్నాడు. వెక్కి వెక్కి ఏడ్వసాగాడు.

"ఏమైంది? అమ్మాయి ఎక్కడుంది?" ప్రశ్నించాడు వెంకట్రామయ్య.

"మొన్న రాత్రి బాల్కనీ నుంచి రమ జారి కింద పడిపోయింది. భయంకర కేక విని నేను బాల్కనీవైపు పరుగెత్తాను. అక్కడెవరూ లేరు. అనేకమంది అరుస్తున్నారు. చంద్రకాంతిలో కిందపడిన ఆకారం నాకు కనిపించింది. కిందకు పరుగెత్తాను. ఏడుస్తూ ఆమె మీద పడిపోయాను" అన్నాడు సాగర్.

కమల యేడ్వసాగింది. వెంకట్రామయ్య అల్లుడి వంక చూశాడు.

సాగర్ గడ్డం మాసింది. గుడ్డలు మాసి వున్నాయి. విచారవదనంతో నీరసంగా వున్నాడు.

"రమ యెక్కడుంది?"

"పోలీసులు ఆమె శవాన్ని పరీక్షకు పంపారు. ఇవాళ మనకిచ్చేస్తారు."

వెంకట్రామయ్య హాల్లోని సోఫాలో కూర్చుండి పోయాడు. లోపలకు వెళ్ళి రెండు గ్లాసుల్లో మంచినీళ్ళు తెచ్చి వాళ్ళకిచ్చాడు సాగర్.

వెంకట్రామయ్య, భార్య మంచినీళ్ళను తాగేశారు.

"ఏ బాల్కనీ నుంచి పడింది?"

ముందువైపున్న బాల్కనీకేసి ముగ్గురూ నడిచారు. అక్కడ నేలమీద అరటిపండుతొక్కలు పడివున్నాయి.

"ఆ తొక్కలు ఎవరక్కడ పడేశారు?"

"రమ పడేసి వుంటుంది."

బాల్కనీలోకి నడిచి పిట్టగోడ పక్కనే నిలబడి వెంకట్రామయ్య కిందకు చూశాడు. తటాలున కళ్ళుతిరిగి అతడు పక్కకు పడబోయాడు. సాగర్ అతడిని పట్టుకొని లోపలకు తీసుకువెళ్ళాడు.

భార్య పక్కనే సోఫాలో కూర్చుని ఆమెమీద చెయ్యివేశాడు వెంకట్రామయ్య.

"ఇంక మనమ్మాయి లేదే యీ లోకంలో! గెంతుతూ వుషారుగా జీవించే రమ పైకి శాశ్వతంగా గెంతేసింది" అన్నాడతను యేడుస్తూ.

ముగ్గురూ హాల్లో యేడుస్తూ కూర్చున్నారు. పది నిమిషాల తర్వాత సాగర్ కంఠం హాల్లో ధ్వనించింది.

"వుద్యోగం మాని నేను మరోచోటుకు వెళ్ళి పోతాను. ఈ పట్నంలో వుండలేను. ఇక్కడుంటే రమ నాకు గుర్తుకొస్తూ వుంటుంది" అన్నాడతను.

"ఎక్కడకు పోయినా నువ్వు ప్రేమించిన భార్య నీకు

జ్ఞాపకం రావటండా వుంటుందా?" అడిగాడు వెంకట్రామయ్య.

కొంతసేపు సాగర్ మాట్లాడలేదు.

"మావగారూ, అది నిజమే. అయినా షక్కడికంటె మరోచోటుకు పోవడం మంచిదనిపిస్తోంది!"

"చూద్దాం" అన్నాడు వెంకట్రామయ్య.

4

సాగర్ ఫ్లాట్‌కి యెదురుగా వున్న ఫ్లాట్‌లోకి వెళ్ళాడు యిన్‌స్పెక్టర్ బాండ్.

రామచంద్రన్, అతడి భార్య ఇన్‌స్పెక్టర్ బాండ్‌ను కూర్చోమన్నారు. రామచంద్రన్ ఒక బేకరీలో పని చేస్తున్నాడు.

"మీ పేరు?"

"రామచంద్రన్, ఈమె నా భార్య మల్లిక."

"ఎదుట ఫ్లాట్‌లోవుండే సాగర్, రమలతో మీకు బాగా పరిచయముందా?"

"అంతగా లేకపోవచ్చు. అయినా వాళ్ళు రోజూ మాకు కనిపించేవారు. ఒక్కోసారి లిఫ్ట్‌లో కలిసి పైకి వచ్చేవాళ్ళం."

"భార్యాభర్తలు దెబ్బలాడుకుంటూ వుండేవారా?" ప్రశ్నించాడు బాండ్.

రామచంద్రన్ పెద్దగా నవ్వాడు.

"వాళ్ళిద్దరూ చాలా అన్యోన్యంగా వుండేవారు, సార్. ఆఫీసు నుంచి రాగానే యిద్దరూ కారులో యెక్కడికో పోయేవారు. ఎనిమిది తర్వాత తిరిగివచ్చేవారు. వాళ్ళ మొహాలు చూస్తే ఆనందంతో మెరిసిపోతూ వుండేవి."

ఇన్‌స్పెక్టర్ శాండ్ మళ్లీ కళ్లెత్తి చూశాడు.

"రమ మీ యింటికి వచ్చిందా?"

"అమె రాలేదు. నేనే ఒకసారి వాళ్ళ ఫ్లాట్‌కు వెళ్లాను. ఆమె చాలా మంచిది. ప్రేమించి ఆమె సాగర్ గార్ని పెళ్ళాడింది. ఇద్దరూ హాయిగా జీవిస్తున్నారు. కాని విధి ఆమెను అకాలంగా యెత్తుకు పోయింది" అందామె.

ఇన్‌స్పెక్టర్ శాండ్ చూపు రామచంద్రన్ మీదకు వెళ్ళింది.

"ఆనాటి రాత్రి మీరు విన్నదీ, చూసిందీ చెప్పండి!"

"రాత్రి పదిదాటింది. బయటనుంచి ఒక స్త్రీ భయంకరంగా అర్చింది. కాస్సేపట్లో నేలమీద యేదో పడిన చప్పుడు వినపడింది. నేను బాల్కనీలోకి పరుగెత్తాను. కిందకు చూశాను. రోడ్డు లైట్లు వెల్గుతున్నాయి. నేలమీద ఎవరో పడివున్నారని తెల్సుకున్నాను. ఎవరో తెలియదు. తలుపు వేసుకొని ఇంట్లో వుండమని నా భార్యని హెచ్చరించి కిందకు వెళ్లాను. లిఫ్ట్ కిందకు దూసుకుపోయింది. అందువలన మెట్లమ్మట గబగబా దిగాను."

"ప్రొసీడ్!"

"బయటకు వెళ్లాను. అప్పటికప్పుడే చాలామంది కింద వున్నారు. ఆ స్త్రీ మీదపడి సాగర్‌గారు పిచ్చివాడిలా యేడుస్తున్నారు. కిందపడినది ఆయన భార్యని అప్పుడు చూశాను. పోలీసు రిపోర్టు యిచ్చాను. సాగర్ గారిని ఓదారుస్తూ, ఆయనకు ధైర్యం చెప్తూ పోలీసులు వచ్చినదాకా కింద నే వున్నాను" అన్నాడు రామచంద్రన్.

"మీ రెంతకాలం నుంచి ఈ ఫ్లాట్‌లో వుంటున్నారు?"

"ఐదేళ్ళు దాటింది."

"ఈ ఐదేళ్ళలోనూ అటువంటి యాక్సిడెంట్స్ యేమైనా అయ్యాయా?"

"లేదు, సార్."

"ఒక కోతి కిందపడి చచ్చింది" అంది మల్లిక.

ఇన్‌స్పెక్టర్ ఆమె వైపు తిరిగాడు.

"అదెలా జరిగింది?"

"ఇక్కడి ఫ్లాట్లలోకి కోతులు వస్తూంటాయి. వెనుక వైపు బాల్కనీలోకి ఒకనాడు ఒక కోతి వచ్చింది. తలుపు తెర్చి వుంది. కోతి వంటింట్లోకి వెళ్ళింది. అక్కడున్న జామ్ బాటిల్ దాని కంట బడింది. మూతనుతీసేసి అది జామ్‌ను మెక్కుతోంది. ఇంతలో యింటావిడ అక్కడకు వచ్చి కోతిని చూసింది. కర్రతో కొట్టడానికి వెళ్ళిందామె. కోతి గాభరాగా బాల్కనీలోకి పరుగెత్తింది. జామ్ బాటిల్ని వదల్లేదు కోతి. అక్కడనుంచి బయటకు దూకింది. చేతిలో జామ్‌బాటిల్ వుండడంవలన కోతి నీళ్ళగొట్టాన్ని పట్టుకోలేకపోయింది. కోతి కిందపడి చచ్చింది. జామ్ బాటిల్ నేలకూలి పగిలి ముక్కలైంది" అంది మల్లిక.

"ఏ ఫ్లాట్‌లో జరిగిందిది?"

"నాలుగో అంతస్థులో వున్న ఫ్లాట్‌లోనే. ఆ ఫ్లాట్ నంబరు నాకు తెలియదు. అందరం వెళ్ళి కోతిని చూసి వచ్చాం" అందామె.

వాళ్ళకు థాంక్స్ చెప్పి ఇన్‌స్పెక్టర్ బాండ్ బయటకు నడిచాడు. ఎదురుగా వున్న ఫ్లాట్ తలుపును తట్టాడు.

సాగర్ తలుపు తెర్చాడు.

"మీరా, యిన్‌స్పెక్టర్, కమిన్!" అన్నాడతను.

హాల్లో వున్న రమ తలిదండ్రులను సాగర్ యిన్‌స్పెక్టర్‌కు పరిచయం చేశాడు. వెంకట్రామయ్యకు వినయంగా యిన్‌స్పెక్టర్ నమస్కరించాడు.

"మీ రాకకోసం యెదురుచూస్తున్నాను, సార్" అన్నాడు యిన్‌స్పెక్టర్ బాండ్.

సాగర్ తన పడగ్గదిలోకి వెళ్ళిపోయాడు.

"మీ అమ్మాయి మీకు ఉత్తరాలు రాస్తూవుండేదా?" అడిగాడు యిన్‌స్పెక్టర్.

"ఉత్తరాలు రాసేది. వారానికొకసారి ఎస్.టి.డి. కాల్ చేసి మాతో మాట్లాడేది."

"ఆమె భర్తతో ఆనందంగా కాపురం చేసేదా?"

"వాళ్ళిద్దరూ ప్రేమించుకొని పెళ్ళాడారు. పెళ్ళయినాక వాళ్ళతో నేనూ, నా భార్యా ఇక్కడకు వచ్చి, కొన్ని రోజులు వుండి వెళ్ళాం. రమ అంటే సాగర్‌కి ప్రాణం. ఈనాడు అతడు గుండెలు బాదుకొని యేడుస్తున్నాడు. బాల్కనీలోంచి జారిపడ్డం యెప్పుడో గాని జరగదు. అదంతా ఫేట్, యిన్‌స్పెక్టర్. అంతా తనే చేస్తున్నానని మనిషి అహంభావంతో గర్విస్తాడు. మనిషి చేసేది సున్నా అనిపిస్తోంది నాకు. జరగవలసినవి విధిరాత ప్రకారం సాగిపోతున్నాయి" అన్నాడు వెంకట్రామయ్య.

ఇన్‌స్పెక్టర్ బాండ్ అతడివైపు నవ్వుతూ చూశాడు.

"సాగర్‌కి మీరు ఎక్కువగా కట్నం యిచ్చారా?"

"ఇవ్వలేదు. రమను ప్రేమిస్తున్నాను, పెళ్ళాడాను అన్నాడతను. నన్ను కట్నం అడగలేదు. రమ నా ఏకైక పుత్రిక. అందువలన సాగర్‌కి అంబాసిడర్ కారు కొని

ఇచ్చాను. కొంత డబ్బుకూడా ఇచ్చాను. మీరు ఏం దర్యాప్తు చేస్తున్నారో నాకు అర్థంకావడంలేదు. నా ఆస్తి అంతా నా కూతురికే వెళుతుంది. ఆమె యిలా మరణించడం మూలంగా సాగర్‌కి వచ్చేలాభం యేమీలేదు. నా కూతురు లేకపోవడంవలన సాగర్ మాకు దూరం కావచ్చు. అతడు చాలా మంచివాడు. నాకు మరో కూతురు వుంటే ఆమెను అతడికిచ్చి పెళ్ళిచేసేవాడిని. కాని ఆ అదృష్టం దైవం నాకివ్వలేదు" అన్నాడు వెంకట్రామయ్య.

ఇన్‌స్పెక్టర్ బాండ్ అంతా మౌనంగా విన్నాడు.

"ఆమె రాసిన ఈ వుత్తరాలు చూడండి!" అన్నాడు వెంకట్రామయ్య.

అరడజన్ వుత్తరాలను ఇన్‌స్పెక్టర్ బాండ్ వేగంగా చదివాడు. రమ చాలా ఆనందంగా వుంది. స్వర్గంలో వున్నట్టు జీవితం గడిచిపోతోంది.

వుత్తరాలను అతడు తిరిగి యిచ్చేశాడు.

"మీరు యిక్కడ కొంతకాలం వుంటారా, సార్?" ప్రశ్నించాడు ఇన్‌స్పెక్టర్.

"అల్లుడిని గురించి నాకు చాలా బెంగగా వుంది. అతడు యువకుడు. వయసు ఇరవైఏడు వుంటుంది. రమ పోయాక అతడు బతికి వుంటాడా అని నాకు అనుమానంగా వుంది. అతడి విషయం తేల్చుకున్నాక మేం మా ఊరుకు పోతాం" అన్నాడు వెంకట్రామయ్య.

సాగర్ హాల్లోకొచ్చాడు.

"మిస్టర్ సాగర్, శవ పరీక్ష పూర్తయింది. మీరు మీ భార్య శవాన్ని ఇవాళ రెండింటికి తీసుకువెళ్ళొచ్చు" అన్నాడు ఇన్‌స్పెక్టర్ బాండ్.

సాగర్ జవాబివ్వలేదు.

"ఇలా కూర్చో, సాగర్" అన్నాడు వెంకట్రామయ్య.

మామ పక్కనే సాగర్ కూర్చున్నాడు.

ఇన్‌స్పెక్టర్ బ్రాండ్ బయటకు నడిచాడు.

"సాగర్, అమ్మాయి శవాన్ని మనిద్దరం వెళ్ళి తీసుకు వద్దాం" అన్నాడు వెంకట్రామయ్య.

సాగర్ తలాడించాడు.

5

రమ శవాన్ని దహనం చేసి ఆరింటికి వెంకట్రామయ్య సాగర్ తిరిగివచ్చారు.

కాళ్ళూ, చేతులూ కడుక్కున్నారు. ఎదుటి ఫ్లాట్‌లో వుండే మల్లిక కాఫీ తెచ్చి వాళ్ళకిచ్చింది.

"వద్దమ్మా" అన్నాడు వెంకట్రామయ్య.

"నాలో ఆకలి చచ్చిపోయింది" అన్నాడు సాగర్.

కమల అల్లుడివైపు చూసింది.

"సాగర్, మనందరం యెంత యేడ్చినా రమ తిరిగి రాదు. ధైర్యం తెచ్చుకో!" అందామె.

వెంకట్రామయ్య కాఫీ గ్లాసును అందుకొని సాగర్‌కి ఇచ్చాడు. మరో గ్లాసు తను తీసుకున్నాడు. కమల మరో గ్లాసును అందుకుంది. అందరూ కాఫీ తాగారు.

మల్లిక దగ్గరగా వెళ్ళి కమలవైపు చూసింది.

"నేను రాత్రి భోజనం తెచ్చి ఇస్తాను. మీరు వండ కండి" అంది మల్లిక.

ఆమెను పట్టుకొని కమల భోరుమని యేడ్వసాగింది.

అరాకొరగా తిని వెంకట్రామయ్య, కమల హాల్లో పడుకున్నారు. సాగర్ బాల్కనీలో నేలమీద కూర్చు న్నాడు.

పదకొండు దాటింది. కమల భర్తను మెల్లిగా తట్టింది.

"వెళ్ళి అల్లుడిని ఓదార్చండి. తన గదికి వెళ్ళి పడుకో మనండి" అందామె.

వెంకట్రామయ్య లేచాడు. బాల్కనీలోకి వెళ్ళాడు. నేలమీద కూర్చుని వున్న సాగర్ వైపు చూశాడు.

"సాగర్, వెళ్ళి నీ గదిలో పడుకో!" అన్నాడతను.

"ఈ బాల్కనీని వదల బుద్ధి కావడం లేదు!" అన్నాడు సాగర్.

నేలమీదున్న అరటిపండు తొక్కలవైపు వెంకట్రామయ్య చూశాడు.

"ఇవింకా యిక్కడే వున్నాయా?"

"పోలీసు యిన్‌స్పెక్టర్ అలాగే వుంచమన్నాడు. ఇప్పుడా అవసరంలేదు" అన్నాడు సాగర్.

ఆ తొక్కల్ని కసితో బయటకు పారేసి వెంకట్రామయ్య అల్లుడి పక్కనే కూర్చున్నాడు.

"సాగర్, నువ్వు బతికుండాలి. అమ్మాయిని గురించి ఆలోచించి మనసు పాడుచేసుకొని యే అఘాయిత్యం చేయకూడదు. నా చేతిలో చెయ్యేసి చెప్పు!"

సాగర్ యేడ్వసాగాడు

"నువ్వు యువకుడవు. మళ్ళా పెళ్ళిచేసుకొని సుఖంగా జీవించు" అన్నాడతను.

వెంకట్రామయ్య చెయ్యిని సాగర్ పట్టుకున్నాడు.

"నేను బతికుంటాను. కాని దయచేసి నా పెళ్ళి సంగతి ఎత్తొద్దు. నా హృదయంలో రమ రూపం జ్యోతిలా వెలుగుతోంది" అన్నాడతను.

"పడుకుందావుగాని, పద!"

ఇద్దరూ లేచారు.

"ఆనాటి రాత్రి అమ్మాయి ఒంటరిగా యీ బాల్కనీలోకి ఎందుకు వచ్చింది" అడిగాడు వెంకట్రామయ్య.

"ఇద్దరం అరటిపళ్ళు తిన్నాం. తొక్కల్ని ఆమె బాల్కనీలోకి విసిరేసింది. అలా విసరడం ప్రమాదకరమనుకుందేమో, వాటిని బయట పారేయడానికి బాల్కనీలోకి వెళ్ళింటుంది. ఆమె అరుపు విన్నాక నేను పరుగెత్తాను. కాని ఏం లాభం? అప్పటికంతా అయిపోయింది. నా ప్రాణం, నా ఊపిరైన రమ కింద పడిపోయింది" అన్నాడతను.

సాగర్ బాల్కనీ పిట్టగోడమీదకు వాలబోయాడు. అతడిని బలంగా పట్టుకుని వెంట్రామయ్య పడగ్గదిలోకి తీసుకెళ్ళాడు.

"సాగర్, పడుకో!"

"నిద్ర రావాలిగా!" అన్నాడు సాగర్.

"నిద్రబోతే రమను నువ్వు కలలో కలుసుకోవచ్చు. మేల్కొంటే నరకం. నిద్రే నీకు మంచిది" అన్నాడు వెంకట్రామయ్య.

"మీరు చెప్పింది నిజమే. ఇటువైన కలలోనే రమను కల్సుకోగలను" అన్నాడు సాగర్.

వెంకట్రామయ్య మెల్లిగా హాల్లోకి నడిచాడు. నేలమీద తన భార్య పక్కనే పడుకున్నాడు.

"ఇక్కడ నేను వుండలేనండి. విజయవాడ వెళ్ళిపోదాం" అంది కమల.

"రెండు మూడు రోజుల్లో వెళ్ళిపోదాం" అన్నాడు వెంకట్రామయ్య.

6

సెంట్రల్ స్టేషన్‌కి వెళ్ళి సాగర్ వాళ్ళకు వీడ్కోలు చెప్పాడు.

కంపార్టుమెంటులో వాళ్ళతో కొంతసేపు కూర్చున్నాడు.

"సాగర్, నీకు ఉత్తరాలు రాస్తూ వుంటాను. జవాబులు రాస్తూ వుండు" అన్నాడు వెంకట్రామయ్య.

"రాయండి. మీకంటే ఆప్తులు నాకీ లోకంలో ఎవరున్నారు? కాని నేను బొంబే పోతున్నాను. నేను అక్కడ సెటిల్ అయ్యాక నా అడ్రెసు రాస్తాను. ఆ అడ్రెసుకు రాయండి" అన్నాడు సాగర్.

"నువ్వు యెక్కడున్నా నీ గురించి సమాచారం నాకు చేరుతూ వుండాలి" అన్నాడు వెంకట్రామయ్య.

"చేరేటట్లు నేను చూస్తాను" అన్నాడతను.

సాగర్ తన ఫ్లాట్‌కు తిరిగి వచ్చాడు. గదులన్నీ తిరిగి చూశాడు. హాల్లోకి వెళ్ళాడు. ఎవరో తలుపును తట్టారు.

అతడు తలుపు తెరిచాడు. ఇన్‌స్పెక్టర్ బాండ్ లోపలకు వచ్చాడు.

"రండి, కూర్చోండి, యిన్‌స్పెక్టర్" అన్నాడు సాగర్.

"రమ ప్రమాదవశాత్తూ మరణించిందని నిర్ణయించబడింది. ఇటుపైన మీరు మీ ఇష్టప్రకారం ఎక్కడికైనా వెళ్ళొచ్చు" అన్నాడు యిన్‌స్పెక్టర్ బాండ్.

"మీ దర్యాప్తు ముగిసినట్లేనా?"

"ముగిసింది."

"ఇన్‌స్పెక్టర్, టీ తాగుతారా?"

"మీరు తయారుచేస్తారా?"

"ఇటుపైన నేనే చేసుకోవాలిగా!" అన్నాడు సాగర్ నవ్వుతూ.

"వద్దులెండి" అని యిన్‌స్పెక్టర్ బాండ్ బయటకు వెళ్ళిపోయాడు.

సాగర్ కిటికీ ముందుకు వెళ్ళి బయటకు చూశాడు. పోలీస్ జీప్ కనిపిస్తోంది. ఇన్‌స్పెక్టర్ బాండ్ కూర్చోగానే జీప్ కదిలింది. క్షణంలో జీప్ మాయమైంది.

ఆలోచిస్తూ సాగర్ సిగరెట్ వెలిగించాడు. పొగ పీల్చి వదులుతూ సోఫాలో కూర్చున్నాడు.

వారంరోజులపాటు సాగర్ చాలా బిజీగా వున్నాడు.

అంబాసిడర్ కారును అమ్మేశాడు. తన భార్య దుస్తులను మూర్ మార్కెట్‌లో అమ్మేశాడు. తన ఫ్లాట్ వదిలేశాడు. దాదర్ ఎక్స్‌ప్రెస్‌లో బొంబాయి చేరుకున్నాడు.

హోటల్లో నివసిస్తూ యిల్లుకోసం అతడు వెతకసాగాడు. రాజ్ బిల్డింగ్స్‌లో ఒక ఫ్లాట్ అతడికి దొరికింది. ఆ ఫ్లాట్ ఐదో అంతస్థులో వుంది. డబ్బు చెల్లించి అతడా ఫ్లాట్‌కు మారిపోయాడు.

వెంకట్రామయ్యకు ఉత్తరం రాశాడు. తన కొత్త అడ్రెసు యిచ్చాడు. తరచు ఉత్తరాలు రాస్తానన్నాడు.

పదిరోజులు తిరిగేలోపల అతడికి వెంకట్రామయ్య జవాబిచ్చాడు.

"సాగర్, నువ్వు యెక్కడున్నా నా అల్లుడివే. నువ్వు వృద్ధిలోకి వచ్చేవని తెలిస్తే నేను ఆనందిస్తాను. ఎవ్వరూ ఊహించని పరిస్థితుల్లో నా కూతురు వెళ్ళిపోయింది. నువ్వు ధైర్యంగా బతుకు. ఆమె నీ హృదయంలో శాశ్వతంగా జీవిస్తుంది" అని రాశాడు వెంకట్రామయ్య.

సాగర్ తనలోతను నవ్వుకున్నాడు. సిగరెట్ వెలిగించాడు. పొగ వదుల్తూ తన ఫ్లాట్ లోంచి బయటకు నడిచాడు.

7

నెలలు దొర్లిపోయాయి.

వెంకట్రామయ్య తరచు బొంబేకి ఉత్తరాలు రాస్తున్నాడు. రెండు మూడుసార్లు జవాబులు వచ్చాయి. తర్వాత జవాబులు లేకుండా పోయాయి.

సాగర్ కి యేమైంది? అతడు యెందుకు జవాబివ్వడం లేదు?

ఏమైందో తేల్చుకోవాలని వెంకట్రామయ్య రోజూ ఒక ఉత్తరం రాయసాగాడు. కొన్నిరోజుల తర్వాత బరువైన కవరొకటి అతడికి వొచ్చింది. కవర్ను చింపి లోపలవున్న తన వుత్తరాలవంక అతడు ఆశ్చర్యంగా చూశాడు.

కవరులో టైప్ చేసిన ఒక ఉత్తరం కూడా వుంది. దాన్ని అతడు చదవసాగాడు.

> "డియర్ సార్, మీనుంచి ఉత్తరాలు ఇక్కడకు రోజూ వస్తున్నాయి. ఇంతకు ముందు ఈ ఫ్లాట్ లో సాగర్ అనే అతను వుండేవాడని విన్నాను. అతడు యెక్కడికో వెళ్ళిపోయాడు. ఎక్కడకు వెళ్ళాడో నాకు తెలియదు. మీరు రాసిన ఉత్తరాలన్నీ మీకు పంపేస్తున్నాను. ఇటుపైన నా అడ్రెసుకి రాయకండి."

గజిబిజిగా వుంది సంతకం. ఎంతసేపు చూసినా పేరు స్పష్టంగా తెలియడంలేదు.

వెంకట్రామయ్య తీవ్రంగా ఆలోచించసాగాడు.

మద్రాసులో వున్న ఉద్యోగాన్ని వదిలేసి సాగర్ బొంబే పోయాడు. అక్కడ ఉద్యోగం దొరకలేదేమో! మరెక్కడికో వెళ్ళాడు. త్వరలో సాగర్ నుంచి తనకు ఉత్తరం రావచ్చు!

నెలలు గడిచిపోయినా సాగర్ నుంచి ఉత్తరం లేదు.

వెంకట్రామయ్య ఆప్యాయంగా పక్కనున్న కమల మీద చెయ్యి వేశాడు.

"కమలా, నాకు భయంగా వుంది. సాగర్ ఆత్మ హత్య చేసుకుని వుండొచ్చు!"

"ఎక్కడో క్షేమంగా వుండివుంటాడు. మరో అమ్మాయి అతడికి దొరికి వుంటుంది. మన్ని మర్చిపోయి వుండొచ్చు!" అంది కమల.

"సాగర్ అలాంటివాడు కాడు!"

"అలా ఊహించుకుంటూ కూర్చోండి. తర్వాత మనకే నిజం తెలుస్తుంది. సాగర్ యువకుడు. రమ పోయిన కొంతకాలం పాటు బాధాకరంగా వుంటుంది. తర్వాత తన భవిష్యత్తు కోసం అతడు పాటుబడ్తాడు. మళ్ళీ ఎవర్నో పెళ్ళాడ్తాడు" అందామె.

"అంతేనంటావా?" అన్నాడు వెంకట్రామయ్య.

"సాగర్ని గురించి అనవసరంగా ఆలోచించి బాధపడకండి. రమ వున్నంత కాలం అతడు మన అల్లుడు. ఇప్పుడు యెవరి అల్లుడో!" అంది కమల నిశ్చయంగా.

8

ఆమె వేగంగా నడుస్తోంది. ఆమె చేతిలోని పుస్తకం ఒకటి కింద పడింది. అప్పుడే బస్సు వచ్చింది. ఆమె

బస్సులో ఎక్కేసింది.

బస్ కదిలింది. వెనుకనుంచి అతడామెను చూశాడు. నేలమీద పడిన పుస్తకాన్ని తీసి చూశాడు. మిల్టన్స్ పారడైజ్ లాస్ట్. ఆమె లిటరేచర్ స్టూడెంట్ అయి వుండాలి. చక్కటి అక్షరాల్లో ఆమె పేరు రాయబడి వుంది. మిస్ లలితా కలేల్కర్!

వెళ్ళిపోతున్న బస్ వైపు అతడు నిస్సహాయంగా చూశాడు. ఆమె ప్రతిరోజూ యిదే స్టాపులో బస్సు ఎక్కుతూ వుండాలి!

మర్నాడు సాయంత్రం అదే బస్టాపు దగ్గర అతడు నిలబడి వున్నాడు. ఆరు కావస్తోంది. ఆమె యింకా రాలేదు. ఇంతకు ముందే ఆమె వెళ్ళిపోయిందేమో!

ఆరున్నరవరకూ చూసిపోవాలని అతడు నిశ్చయించుకున్నాడు. ఆరు దాటి పదినిమిషాలు కాగానే ఆమె ముఖం అతడికి కనిపించింది.

అతడు యెదురుగా వెళ్ళి నవ్వుతూ ఆమె వంక చూశాడు.

"మిస్!" అన్నాడతడు.

ఆమె చిరాకుగా అతడివంక చూసింది.

"మిస్ లలితా, నిన్న మీరొక బుక్‌ను యిక్కడ పారేసుకున్నారు...."

"పారేసుకోలేదు, పడిపోయింది" అందామె.

అతడా పుస్తకాన్ని ఆమెకు యిచ్చాడు.

"మిస్టర్, చాలా థాంక్స్!" అందామె.

"నా పేరు సాగర్" అన్నాడతను.

"ఈ బుక్కు మళ్ళా దొరుకుతుందని నేననుకోలేదు. ఐ యామ్ లక్కీ!" అందామె.

"అలా వెళ్ళి టీ తాగుదాం రండి" అన్నాడతను.

"కాలేజీలో ఆలస్యమైంది. ఇంటికి పోవాలి" అందామె.

ఆమె కళ్ళలోకి సూటిగా చూశాడు.

"పొరపాటున నేలపడిన పుస్తకం నన్ను మీకు పరిచయం చేసింది. ఎందుకో? అదే జీవితంలో వున్న మిస్టరీ" అన్నాడతను.

నవ్వుతూ ఆమె అతడివైపు చూసింది.

"మీరేం చేస్తున్నారు?"

"కలింగా యింజనీర్స్ కంపెనీలో యింజనీర్ గా పని చేస్తున్నాను."

"పదండి. తొందరగా మనం టీ తాగేయాలి" అందామె.

ఇద్దరూ రోడ్డువారగా నడిచారు. ఒక రెస్టారెంట్ లోకి దూరారు. మూలగా వున్న టేబుల్ దగ్గర కూర్చున్నారు.

బేరర్ వచ్చాడు.

"ఏదేనా తినండి" అన్నాడతను.

"ప్లీజ్! నాకు ఆకలిగా లేదు. టీ మాత్రం తెమ్మనండి" అందామె.

"మీరు మొహమాట పడుతున్నారు" అన్నాడతను.

"నన్ను బలవంతం చేయకండి!"

అతను టీ ఆర్డరిచ్చాడు.

కాస్సేపట్లో రెండు కప్పుల్లో టీ వచ్చింది.

"మీరు చాలా అందంగా వున్నారు" అన్నాడతను.

"మీరు సినిమా హీరోలా వున్నారు. మొదట్లో మీరొక యాక్టరై వుండాలి అనుకున్నాను" అందామె.

ఇద్దరూ టీ సేవిస్తూ మాట్లాడసాగారు. చీకటిపడింది. రోడ్డులైట్లు వెలుగుతున్నాయి.

వాళ్ళు బయటకు వచ్చేసరికి ఏడు దాటింది.

"ఆటోలో మిమ్మల్ని మీ యింటి దగ్గర దింపేస్తాను" అన్నాడతను.

"చాలా ఖర్చవుతుంది" అందామె.

అతడు ఆటోని పిల్చాడు. ఆమె ఎక్కాగానే పక్కన కూర్చున్నాడు.

"శాంతాక్రూజ్ కి పద" అన్నాడతను డ్రయివర్ తో.

ఆటో దూసుకుపోయింది.

9

హాల్లోని లైట్లు వెలుతోంది. కలేల్కర్, అతడి భార్య శాంత కూతురివైపు చూశారు.

"లలితా, ఎక్కడో రోడ్డుమీద కనిపించిన యువకుడిని పెళ్ళాడ్తాననడంలో అర్థంలేదు. అతడు మరో రాష్ట్రంవాడు. మన భాష అతడికి రాదు" అన్నాడు తండ్రి.

"భాష కేముంది నాన్నా? అతడు మరాఠీ నేర్చుకో గలడు. నేను ఇంగ్లీషు నేర్చుకోలేనూ?" అంది లలిత.

"ప్రేమలో పడినవాళ్ళు మీరు యేం చెప్పినా వినరండీ" అంది శాంత.

లలిత తండ్రివంక సూటిగా చూసింది.

"గతంలోకి వెళ్ళి ఆలోచించండి. మూడేళ్ళ క్రితం అక్కయ్య ఒక అరవ యువకుడిని ప్రేమించింది. మీతో

చెప్పింది. మీరు ఒప్పుకోలేదు. ఆమె ఏం చేసిందో మీకు జ్ఞాపకం వుందిగా!"

కలేల్కర్ కోపంగా ఆమెవైపు చూశాడు.

"ఆమెలా అతడితో లేచిపోతానని నన్ను భయపెడ్తున్నావా?" అరిచాడతను.

"నిన్నూ, అమ్మనీ నే నెప్పుడూ భయపెట్టను, నాన్నా" అంది లలిత.

"అయితే నువ్వు చెప్పేది యేమిటి?"

"సాగర్ యీ పట్నంలో ఉద్యోగంలో వున్నాడు. నెలకు రెండువేలు జీతం వస్తోంది. చిల్లిగవ్వ కట్నం అడగకుండా నన్ను పెళ్ళాడ్తాడు. అంతకంటే మనకు యేం కావాలి?" అంది లలిత.

"అతడిని నేను చూడాలి. అతడితో మాట్లాడాలి. అంతవరకూ నేనేమీ చెప్పలేను" అన్నాడు తండ్రి.

"అతడిని రేపే యిక్కడకు రమ్మంటాను," అంది లలిత.

"తొందరపడకమ్మా! మంచి రోజు చూసి నేను చెప్తాను. అప్పుడు రమ్మను."

"అలాగే నాన్నా!" అంది లలిత.

"అమ్మాయి! కట్నం లేకుండా పెళ్ళాడ్తామని యెందరో అంటారు. తర్వాత అతని తలిదండ్రులు నిన్ను ముప్పుతిప్పలు పెడ్తారు. ఇది తేలేదు, అది తేలేదని నిన్ను వేధిస్తారు" అన్నాడు కలేల్కర్.

"ఆ బాధలేదు నాన్నా. సాగర్‌కి తలిదండ్రులు లేరు" అందామె.

"అయితే చూద్దాం తర్వాత" అన్నాడు తండ్రి.

10

సాగర్‌తో లలిత పెళ్ళి జరిగిపోయింది. పెళ్ళయ్యాక సాగర్, లలిత హనీమూన్‌కి గోవా వెళ్ళారు. రెండు వారాల తర్వాత యింటికి తిరిగివచ్చారు,

"మేం నా ఫ్లాట్‌కి యివాళ వెళ్ళిపోతాం" అన్నాడు సాగర్.

"తొందరేమిటి? లలితను చూడకపోతే మాకు తోచదు" అన్నాడు కలేల్కర్.

"నేను ఆఫీసుకు వెళ్ళాక కూడా యిక్కడకు రావచ్చు" అన్నాడు సాగర్.

ఆ నాటి రాత్రి సాగర్ తన భార్యను తన ఫ్లాట్‌కు తీసుకుపోయాడు. నీళ్ళ సౌకర్యం సరిగా లేక అతడు రాజ్ బిల్డింగ్స్‌లోని ఫ్లాట్‌ను వదిలేసి కామ్దార్ భవనంలో మరో ఫ్లాట్ తీసుకున్నాడు.

కలేల్కర్ ఫ్లాట్‌ను చూసి సంతోషించాడు. ఫ్లాట్ విశాలంగా వుంది. మెట్లు దిగవలసిన అవసరం లేదు. ఇరవై నాలుగ్గంటలూ లిఫ్ట్ సౌకర్యం వుంది.

టైమ్ ఎనిమిది దాటింది. అందరూ అక్కడే భోజనం చేశారు. తర్వాత కొంతసేపు అందరూ హాల్లో కూర్చున్నారు, ముచ్చటగా మాట్లాడుతూ.

"మేమిక యింటికి పోతాం" అన్నాడు కలేల్కర్.

సాగర్, లలిత కిందకు వెళ్ళి వాళ్ళకు సెండాఫ్ యిచ్చారు. కలేల్కర్ తన కారును పోనిచ్చాడు.

సాగర్, లలిత పైకి చేరుకున్నారు. ఇద్దరూ అరటి పళ్ళు తిన్నారు. తొక్కలను సాగర్ బాల్కనీలో వున్న తుక్క డబ్బాలో పడేశాడు.

తలుపులన్నీ మూసి వాళ్ళు పడగ్గదిలోకి చేరుకున్నారు.

బయట పౌర్ణమి చంద్రుడు అఖండంగా ప్రకాశిస్తు న్నాడు. చల్లని కాంతి!

ముందు బాల్కనీ తలుపును తెరిచాడు సాగర్. బాల్కనీలోకి వెళ్ళి నిలబడ్డాడు. నవ్వుతూ ఆమె వచ్చి పక్కనే నిలబడింది.

రోడ్డు కటువైపున ఎదురుగా మరో భవనం వుంది. ఎదుటి భవనంలో కొందరు బాల్కనీల్లో నిలబడి మాట్లాడుకుంటున్నారు.

"రాత్రిళ్ళు ఈ బాల్కనీలో జాగ్రత్తగా వుండాలి. కిందపడితే బతికివుండం" అన్నాడు సాగర్.

"బాల్కనీ పిట్టగోడ తొడలదాకా వుంది. కిందపడ్డం కష్టం" అంది లలిత నవ్వుతూ.

అతడు రోడ్డువైపు చూశాడు. కార్లు పాసుకుపోతు న్నాయి. చటుక్కున సాగర్ కళ్ళు మూసుకున్నాడు.

"సాగర్! ఏమిటలా వున్నావు?"

"ఇంత పైనున్న బాల్కనీలో నుంచుంటే భయం వేస్తోంది" అన్నాడతను.

ఆమె నవ్వింది.

"ఎందుకు భయం? లైట్‌హౌస్ పైదాకా నేను ఎన్నిసార్లో ఎక్కాను" అందామె.

"ఒంటరిగానా?"

"నా కాలేజిమేట్స్‌తో. పైనించి కిందకు చూసే దాన్ని. థ్రిల్లింగ్!"

"నాకు కళ్ళు తిరుగుతాయి!"

"సాగర్, అయితే నాలుగో అంతస్తులో వున్న యీ ఫ్లాట్ వదిలేసి గ్రౌండ్ ఫ్లోర్‌లో వున్న ఫ్లాట్ తీసు కుందాం" అందామె.

"వద్దు!" అన్నాడతను.

"భయమంటావు! వద్దంటావు!"

"నాలోని భయాన్ని యీ ఫ్లాట్‌లోనే వుండి జయించాలి" అన్నాడతను.

"నేను పక్కనుంటే మీకేం భయం వుండదు" అందామె.

అతడామెను కౌగలించుకోబోయాడు. ఎదురుగా ఫ్లాట్ వైపు ఆమె చూపించింది.

"వాళ్ళు చూస్తారు. లోపలకు పోదాం రా!" అందామె.

ఆమె వెనకనే అతడు లోపలకు నడిచాడు. ఆమె బాల్కనీ తలుపును మూసేసింది.

11

నాలుగు నెలలు గడిచిపోయాయి.

కలేల్కర్ గాఢనిద్రలోంచి లేచాడు.

మ్రోగుతున్న టెలిఫోన్ వైపు చూశాడు. కిందకు దిగి రిసీవర్ని అందుకున్నాడు.

"హలో, ఎవరు?"

"కలేల్కర్ గారా?"

"అవును కలేల్కర్నే" అన్నాడతను.

"నేను శాద్మార్ భవనం నుంచి మాట్లాడుతున్నాను. మీరు వెంటనే యిక్కడకు రండి" అందో కంఠం.

"ఏమైంది?"

"వెంటనే రండి" అందా కంఠం.

అటువైపున రిసీవర్ పెట్టేయబడింది.

కలేల్కర్ రిసీవర్ పెట్టేసి ఆలోచిస్తూ వుండి పోయాడు. ఏమై వుంటుంది?

లలిత సాయంత్రందాకా తనింట్లో కూర్చుని తన ఫ్లాట్‌కు వెళ్ళింది. గత నాలుగు మాసాల నుంచీ లలిత జీవితం ఆనందంగా సాగిపోతోంది.

ఏమై వుంటుంది? సాగర్‌కి ఒంట్లో బాగాలేదేమో!

కలేల్కర్ దుస్తులు మార్చుకున్నాడు. అతడి భార్య నిద్రపోతోంది. ఆమె నతను లేపలేదు.

అతడు బయటకు నడిచాడు. ముందు తలుపును మూసి అతడు తాళం వేశాడు. కిందకు వెళ్ళాడు. తన కారును వేగంగా కామ్దార్ భవనం వైపు పోనిచ్చాడు.

కామ్దార్ భవనంలోని లైట్లన్నీ వెల్గుతున్నాయి. ఎంత మందో భవనంముందు గుమిగూడారు. కారులోంచి దిగిన కలేల్కర్ టైమ్ చూశాడు. పదిన్నర అయింది.

పోలీసులు యిటూ అటూ తిరుగుతున్నారు.

"ఏమైంది?" కలేల్కర్ అడిగాడు.

"ఎవరో కిందపడ్డారు?" అన్నాడొక కానిస్టేబుల్.

"ఎవరు పడ్డారు?"

"పేరు తెలియదు" అని కానిస్టేబుల్ పరుగెత్తాడు.

ఒక గుంపు మధ్యకు దూరాడు కలేల్కర్.

"ఏమైంది?"

"పైనుంచి కింద యెవరో పడ్డారు."

"కిందపడిన వ్యక్తి ఎక్కడ?"

"హాస్పిటల్‌కి తీసుకుపోయారు."

కలేల్కర్ పిచ్చిగా లిఫ్ట్‌లో పైకి వెళ్ళాడు. నాలుగో అంతస్థులోని సాగర్ ఫ్లాట్ ముందుకు వెళ్ళాడు. ముందు తలుపు తెర్చివుంది.

ఇన్‌స్పెక్టర్ దివాకర్ అతడి వైపు సూటిగా చూశాడు.

"ఎవరు మీరు?" అడిగాడు ఇన్ స్పెక్టర్.

"లలిత తండ్రిని, నా పేరు కతేల్కర్."

"కూర్చోండి" అన్నాడు యిన్ స్పెక్టర్.

"వాళ్ళు ఏరీ?"

"నానావతీ హాస్పిటల్లో వున్నారు."

"ఇన్ స్పెక్టర్, యేమైంది?"

"లలిత బాల్కనీలోంచి కిందపడింది. ఆమె భర్త అది చూసి స్పృహతప్పి పడిపోయాడు."

"లలిత యే స్థితిలో వుంది?"

"జీవం లేనిస్థితిలో" అన్నాడు ఇన్ స్పెక్టర్.

కాన్ స్టేబుల్ తో ఒక యువకుడు లోపలకు వచ్చాడు.

"ఇన్ స్పెక్టర్, మీతో రహస్యంగా మాట్లాడాలి" అన్నాడతను.

ఇన్ స్పెక్టర్ అతడిని లోపలి గదిలోకి తీసుకువెళ్లాడు.

"ఎవరు నువ్వు?" అడిగాడు యిన్ స్పెక్టర్.

"నా పేరు దేశాయి. ఎదురుగా వున్న భవనంలో నాలుగో అంతస్థులో నా ఫ్లాట్ వుంది. నా ఫ్లాట్ ఈ ఫ్లాట్ కి ఎదురుగా వుంటుంది."

"నాతో ఏం చెప్పాలి?"

"నా భార్య మీతో చెప్తుంది."

"ఆమె నీతో చెప్పలేదా?"

"లేదు."

ఇన్ స్పెక్టర్ దివాకర్ హాల్లోకొచ్చాడు. కతేల్కర్ అక్కడ కూర్చుని యేడుస్తున్నాడు. ఒక కాన్ స్టేబుల్ ని అక్కడ వుండమన్నాడు దివాకర్.

"మిస్టర్ దేశాయి. నీ ఫ్లాట్ కి వెళ్దాం పద" అన్నాడు ఇన్ స్పెక్టర్ దివాకర్.

12

హాల్లోని లైట్లు ప్రకాశవంతంగా వెలుగుతున్నాయి. పన్నెండు అయింది.

ఒక కానిస్టేబుల్ సాగర్‌ని తీసుకువచ్చి సోఫాలో పడుకోబెట్టాడు. ఇన్‌స్పెక్టర్ దివాకర్ అతడిముందుకు నడిచాడు.

"మిస్టర్ సాగర్, ఎలా వున్నారు?" అడిగాడు ఇన్‌స్పెక్టర్.

"బెటర్" అన్నాడు సాగర్ నీరసంగా.

కరేల్కర్ అతడి ముందుకు వెళ్ళాడు. అతడిని కౌగలించుకొని సాగర్ యేడ్వసాగాడు.

ఇన్‌స్పెక్టర్ దివాకర్ సూటిగా సాగర్ వంక చూశాడు.

"ఇక్కడ మా పని పూర్తయింది. మేం వెళ్తున్నాం. మళ్ళా రేపు వస్తాను. ఈ ఫ్లాట్ వదిలి మీరు ఎక్కడకూ వెళ్ళొద్దు" అన్నాడు ఇన్‌స్పెక్టర్.

"ఎక్కడికెళ్తాను, ఇన్‌స్పెక్టర్?" అన్నాడు సాగర్ యేడుస్తూ.

ఇన్‌స్పెక్టర్ దివాకర్, కానిస్టేబుల్స్ బయటకు నడిచారు.

"సాగర్ ఏం జరిగింది?" అడిగాడు కరేల్కర్.

"నేను చెప్పలేను! ప్లీజ్ నన్నడక్కండి!" అరిచాడు సాగర్.

టెలిఫోన్ మ్రోగింది. మెల్లగా వెళ్ళి సాగర్ రిసీవర్ అందుకున్నాడు.

"హాలో, సాగర్" అన్నాడు.

అటువైపు వ్యక్తి యేదో చెప్తున్నాడు. సాగర్

మౌనంగా వింటున్నాడు.

రిసీవర్ని పెట్టేసి సాగర్ కశేల్కర్ వంక చూశాడు.

"మీరు యిక్కడే వుండండి. నేను కిందకు వెళ్ళి సిగరెట్ పాకెట్లు కొని తెస్తాను" అని సాగర్ బయటకు నడిచాడు.

* * *

నడవలో ఎవ్వరూ లేరు. అతడు తలుపుమీద మెల్లగా తట్టాడు. కాసేపట్లో తలుపు తెరవబడింది. సందులోంచి ఒక యువతి అతడివైపు చూసింది.

"ఆయన యింట్లో లేరు. రాత్రి షిఫ్టుమీద పనికి వెళ్ళారు. పొద్దుటే రండి" అందామె.

"మీతో మాట్లాడాలి. అందుకు మీ భర్త లేని సమయమే మంచిది. మీకు నా మూలంగా బాగా లాభిస్తుంది."

"ఎలా?"

"మీరు ఫోన్లో మాట్లాడింది నాతోనే. మీకెంత కావలసివా యిస్తాను."

"డబ్బు తెచ్చారా?"

"తెచ్చాను."

"నాకు భయంగా వుంది" అందామె.

అతడు నవ్వాడు.

"మనం చేసేది వ్యాపారం. భయపడవలసిన అవసరం లేదు."

ఆమె తలుపు తెర్చింది.

"మిమ్మల్ని నమ్ముతున్నాను, లోపలకు రండి" అందామె.

అతడు లోపలకు వెళ్ళాడు. వీపుతో తలుపును మూశాడు.

హాల్లో లైటు వెలుగుతోంది. ఆమె చేతిలో పిస్టల్ మెరుస్తోంది.

"ఈ పిస్టల్ని నమ్మి మిమ్మల్ని లోపలకు రానిచ్చాను" అందామె.

"మీరు ఏం చూశారు?"

"అంతా" అందామె.

"మీకెంత కావాలి?"

"నేను బ్లాక్ మెయిలర్ను కాను. కాని నాకు డబ్బు అవసరం వుంది. లక్ష రూపాయలు ఇస్తే నేను చూసింది మర్చిపోతాను" అందామె.

"డబ్బు కోసం మళ్ళా జ్ఞాపకం వస్తుందేమో!"

"అలా రాదు. ఒక్కసారిస్తే చాలు."

"మీకు లక్షా యిస్తాను. వారం రోజులు గడువు కావాలి" అన్నాడతను.

"వారంరోజుల్లోపల డబ్బు నాకు అందాలి. లేకపోతే మీరు ప్రమాదంలో పడ్తారు" అందామె.

"పడను. లక్షా మీకిస్తాను."

"వెళ్ళండి" అందామె.

అతడు వెనక్కి తిరిగాడు. తలుపువైపు అడుగులు వేశాడు.

"మిస్టర్ సాగర్!" అందో గంభీర కంఠం.

అతడు వెనక్కి తిరిగి చూశాడు.

ఆమె పక్కన ఇన్స్పెక్టర్ దివాకర్, కానిస్టేబుల్సు భర్త దేశాయి నిలబడి వున్నారు.

"సాగర్, నువ్వు ఇక్కడకు వస్తావని నాకు తెలుసు. ఆ ఫోన్ కాల్ నీకు నేనే చేయించి, యిక్కడ నీకోసం సిద్ధంగా వున్నాను. నీ భార్యను బాల్కనీలో ముద్దెట్టుకున్నావు. సరసాలాడుతూ లలితను కిందకు తోసేశావు! అదంతా చూసిన యీ మెను చంపాలని యిక్కడి కొచ్చావు!" అరిచాడు యిన్‌స్పెక్టర్ దివాకర్.

తటాలున తలుపు తెరిచి సాగర్ బయటకు పరుగెత్తాడు. ఇన్‌స్పెక్టర్ దివాకర్ వెనకనే పూసుకెళ్ళాడు. లిఫ్ట్‌లో యెక్కేలోపల దివాకర్ చేతులు సాగర్‌ని బలంగా చుట్టేశాయి.

దివాకర్ అతడి చేతులకు బేడీలు వేశాడు.

*   *   *

దినపత్రికను చదువుతున్న వెంకట్రామయ్య అమాంతంగా సోఫాలోంచి కిందకు దొర్లిపడ్డాడు.

"ఏమైందండీ?" అడిగింది కమల.

"ఆ సాగర్ గాడిని బాంబే పోలీసులు అరస్టు చేశారే. తన భార్య లలితను వాడు బాల్కనీలోంచి కిందకుతోసి చంపేశాడట. ఇదేవిధంగా ప్రేమ, రుక్మిణి, భామ, శ్రీమతి, పావిత్రి, రమ అనే యువతులను పెళ్ళాడి, బాల్కనీలనుంచి కిందకు తోసి చంపినట్లు ఒప్పుకున్నాడు డర్టీ రాస్కెల్!"

"మన రమను వాడే చేతులారా కిందకు తోసి చంపాడన్నమాట!" అంది కమల.

"అంతా చేసింది ఆ దుర్మార్గుడే! ప్రేమ నటిస్తూ పెళ్ళాలను చంపాడు! వాడు యెందర్నో పెళ్ళాడాడు

అందర్నీ చంపేశాడు! ఇప్పుడు పట్టుబడిపోయాడు పోలీసులకు" అన్నాడు వెంకట్రామయ్య.

"ఇంతమందిని పొట్టబెట్టుకున్న ఆ రాక్షసుడు ఎప్పుడో అప్పుడు పోలీసులకు చిక్కుకలసిందేగా" అంది కమల.

"డర్టీ డెవిల్!" అన్నాడు వెంకట్రామయ్య కోపంగా.

—: అయిపోయింది :—